

mig, at det vilde have været tiltalende eller rigtig, om Konseilspræsidenten, der henvendte saa mange Ord til de andre Ordførere for Grupperne, ogsaa havde sagt et Par forbindtlige Ord til det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard). Det fortjener han sandelig, om ikke andet saa dog et bifaldende Smil eller et venligt Blik, et godt Ord finder altid et godt Sted, og den højtærede Konseilspræsident kan være vis paa, at et godt Ord altid hos det ærede Medlem fra Svendborg vil finde et godt Sted.

Nu har altsaa Regeringen virkelig et respektabelt Flertal i Folketinget, men ude i Vælgerbefolkningen — og det er dog derpaa, at det turde komme an — have de det ikke. Selv om man vil lægge det Stemmetal, der faldt paa de 6 Medlemmer af Højregruppen og paa Kandidater af samme Genre, om jeg maa kalde det saa, sammen, kommer man ikke op paa et større Stemmetal end 135,000 Vælgere, og Regeringen skulde have over 163,600 for at have et Flertal bag sig. Talmæssig set maatte det snarere være den røde Alliance, der skulde have dannet Regering. Nej, først naar Regeringen faar ogsaa de 48,300 Stemmer, der ere faldne paa Højre, vokser det op til de 183,800, som er Flertal om ikke i den danske Vælgerbefolkning saa dog blandt de Vælgere, der afgav deres Stemmer sidst. Det vilde være den sikre Basis for en Politik, hvis den skal grundes paa Redelighed. Hvis det var saaledes, at et Termometer f. Eks. viste 15 Grader, naar der kun var 10 Grader i Stuen, og der skulde være 15, vilde dog intet forstandigt, redeligt Menneske benytte sig af, at Termometret viser de 15 Grader, og sige: Nu lade vi, som om der er 15 Grader og indrette f. Eks. hele Sygebehandlingen paa, at der er 15 Grader. Fordi nu det gamle Valgapparat med den grundlovstridige Valgkredsinddeling i Forbindelse med de taabelige Enmandskredse svigter, og det lykkes 135,500 at faa et Flertal her, forekommer det mig, at ganske almindelig Redelighed maa gøre det til en Pligt for dette Parti saa hurtigt som muligt at faa en Forandring heri.

Derfor glædede jeg mig over at høre den højtærede Konseilspræsident bebude, at man vilde tage en Forhandling op med Højre om Indførelse af Forholdstalsvalgmaaden. Han sagde dog, at han for sit Vedkommende ikke fandt den tiltalende. Det er et besynderligt Udtryk. „Tiltalende“ hører hjemme under den æstetiske Kate-

gori. Her er der Tale om Retfærdighed. Ja, dette Ord er i mine Øjne blevet kompromitteret af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) ved hans Anvendelse af det mellem de 2 stridende Byer, Nyborg og Odense. Jeg vil derfor hellere sige: Dyden. Den, der vil Forholdstalsvalg, vandrer Dydens Vej. Men jeg maa sige, at det gaar altsaa ikke den højtærede Konseilspræsident, som det gik Herkules, fordi, da han stod paa Skillevejen, saa fulgte han Dyden, den Dyd, som ham skønnere forekom. Men det er øjensynligt, at den højtærede Konseilspræsident finder ikke Dyden skøn. Det er dog ligegyldigt, naar han bare følger Dyden. Men en vis Identitet i saa Henseende vilde være ganske klædelig, om jeg ogsaa maa anvende et æstetisk Udtryk. Der maa jeg konstatere en vis Uoverensstemmelse mellem den højtærede Finansminister og den højtærede Konseilspræsident. Den tyske Forfatter Hebbel fortæller om en Hamburger Loge-Madam, at hun kaldte Ingenuen ved Teatret for Teatrets første Dyd. Det er altsaa ikke den højtærede Konseilspræsidents Ærgerrighed at være det herværende Teaters første Dyd, men dets første Skønhed, hvorimod den højtærede Finansminister for sig hævder Ingenuens Rolle. Men man kan jo undertiden blive tvungen til, selv om man ikke finder Dyden skøn og tiltalende, at gøre, hvad man populært kalder sin forbandede Skyldighed. Og det er efter min Mening Regeringens forbandede Skyldighed, naar den er kommen i den for den ubehagelige Situation at have et Flertal her i Tinget uden at have et tilsvarende Flertal i Vælgerbefolkningen, at sørge for, at der kan blive bragt Overensstemmelse til Veje paa den ene eller den anden Maade. Derfor er jeg saa overordentlig glad ved, at den højtærede Konseilspræsident om end med et vist Forbehold har givet Tilsagn om eventuelt at ville optage en Forhandling om Forholdstalsvalgmaaden.

Naar han derom siger: Jeg tvivler noget om, at Forholdstal kan gennemføres for Folketingets Vedkommende, naar man ikke faar en samlet Grundlovsrevision, saa vil jeg dertil sige: lad os saa faa en samlet Grundlovsrevision! Det andet er for mig saa vigtigt, at jeg for mit Vedkommende gerne gaar med til en samlet Grundlovsrevision. Jeg har ingen som helst Tro til, at man kan komme Vejen ad de berømte to Tempi, og det forekommer mig ogsaa, at det teknisk set er en Vidtløftighed, som vilde være ganske upassende, at sætte det store Apparat to Gange i Bevægelse, saa-